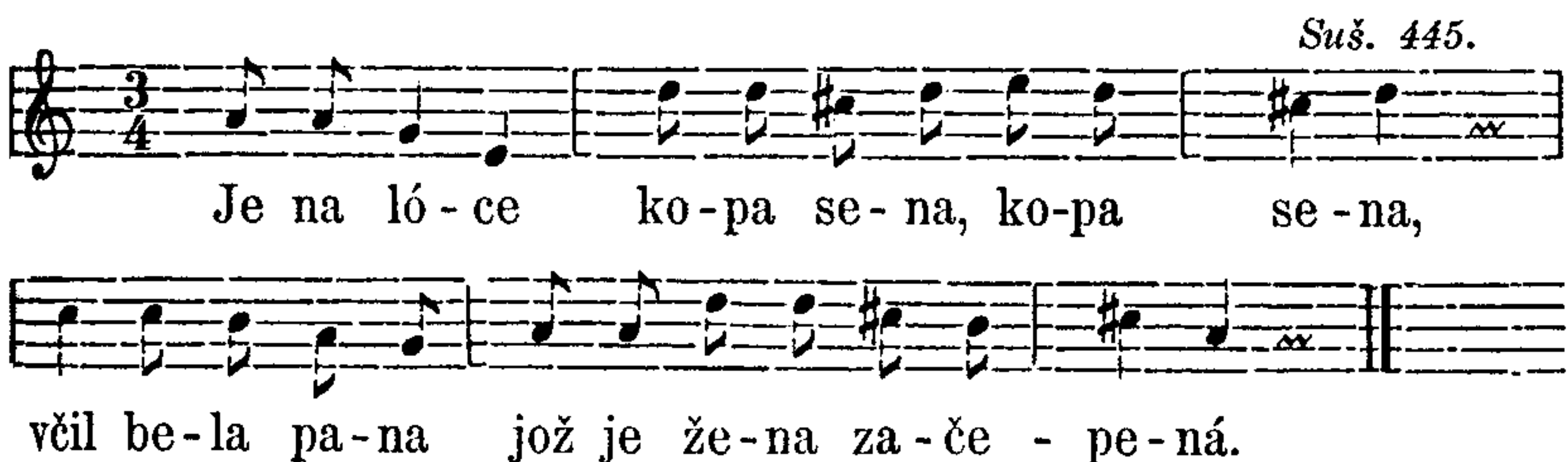

301.

no - vi - neč - ko ta - ko - vó smotnó tro - chli - vó,
že jož na - šo ka - ma - rád - ko za - če - pit ma - jó.

Vona sedí za stolečkem jako hrdlička
Nedá sobě s hlavy sdělat svého věnečka.
Muj věneček zelený, rozmarynový
My pantličky kolovaný jož só vebledly.

(Když byly ženy nevěstu začepily, předvedou ji zpívající:

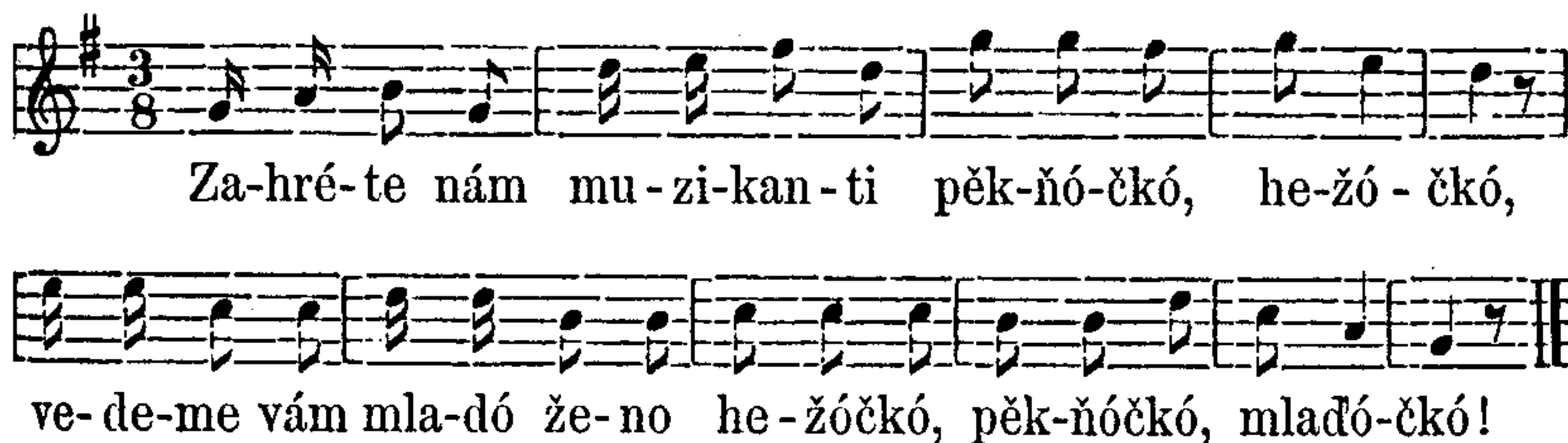

Suš. 445.

302.

Je na ló - ce ko - pa se - na, ko - pa se - na,
věil be - la pa - na jož je že - na za - če - pe - ná.

Načež prodávající nevěstu, chválí ji:

303.

Za - hré - te nám mu - zi - kan - ti pě - k - ňó - čkó, he - žó - čkó,
ve - de - me vám mla - dó že - no he - žó - čkó, pě - k - ňó - čkó, mla - dío - čkó!

Aby ji draho prodaly, klepou jí na podpatky, chválí, že jest dobře okuta a zpívají:

304.

Jak - be ko - za ne - tr - ka - la vo - na rož - ky má
ne - vě - sta ne - tan - cu - va - la, vo - na nož - ky má.